

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1974-1975

26 MAART 1975

WETSVOORSTEL

houdende tijdelijke maatregelen
ter bestrijding van de werkloosheid.

(Ingediend door de heer Colla.)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN.

Er zijn thans in ons land ongeveer 150 000 volledig werklozen, waarvan de last voor de Staat mag geraamd worden op ongeveer 16 000 F per maand en per werkloze, hetzij 2,4 miljard per maand.

Wij menen dat het mogelijk is om, bij wijze van tijdelijke maatregel, die uitgaven te verminderen, namelijk door de patronale bijdrage ten laste te leggen van de Staat, telkens een werkloze vanaf een vooraf bepaalde datum door een bedrijf in dienst wordt genomen.

Het voordeel van die maatregel — die alle betrokken partijen ten goede komt — kan als volgt geïllustreerd worden : een werkloze ontvangt ongeveer 80 % van het basisloon; dit is 16 000 F voor een werknemer wiens basisloon 20 000 F bedroeg. De patronale bijdrage op een basisloon van 20 000 F bedraagt ongeveer 6 000 F.

Indien die bijdrage door de Staat zou gedragen worden, betekent dit een besparing van 10 000 F per werkloze en per maand (16 000 F — 6 000 F = 10 000 F).

Een dergelijke maatregel zou toelaten 20 000 werklozen opnieuw in dienst te nemen. Voor de Staat betekent zulks een minder-uitgave van 200 miljoen per maand.

Wij zijn van oordeel dat de voorgestelde maatregel niet enkel de Staat ten goede komt. Bij de begunstigden behoren in de eerste plaats de werklozen zelf en voornamelijk de jongeren. Immers, de bedrijven zullen veeleer een jonge werknemer in dienst nemen, voor wie geen R. M. Z.-bijdrage dient te worden betaald, dan een gepensioneerde werknemer.

Ook de werkgevers worden door de voorgestelde maatregel begunstigd. Bovendien zal iedereen er baat bij vinden, dat arbeidskrachten opnieuw in de produktie worden ingeschakeld, vermits zulks ongetwijfeld de economische opleving in de hand zal werken.

Chambre des Représentants

SESSION 1974-1975

26 MARS 1975

PROPOSITION DE LOI

portant des mesures temporaires
en vue de lutter contre le chômage.

(Déposée par M. Colla.)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Il y a dans notre pays, à l'heure actuelle, quelque 150 000 chômeurs complets, dont la charge pour l'Etat peut être estimée à environ 16 000 F par mois et par chômeur, soit 2,4 milliards par mois.

Nous considérons qu'il est possible, à titre temporaire, de réduire ces dépenses en mettant la cotisation patronale à charge de l'Etat chaque fois qu'une entreprise engage un chômeur à partir d'une date fixée d'avance.

L'avantage de cette mesure, dont bénéficieraient toutes les parties concernées, peut être illustré de la façon suivante : un chômeur touche environ 80 % de son salaire de base, soit 16 000 F pour un salaire de base de 20 000 F. La cotisation patronale sur un tel salaire est de quelque 6 000 F.

Si cette cotisation était supportée par l'Etat, il en résulterait une économie de 10 000 F par chômeur et par mois (16 000 — 6 000 = 10 000 F).

Pareille mesure permettrait de remettre 20 000 chômeurs au travail. Pour l'Etat elle représente une diminution de dépenses de 200 millions par mois.

Nous sommes d'avis que l'Etat n'est pas le seul à tirer bénéfice de la mesure proposée. Il faut y ajouter en premier lieu les chômeurs eux-mêmes et principalement les jeunes. En effet, ne devant pas verser de cotisation à l'O. N. S. S., les entreprises engageront un jeune travailleur plutôt qu'un travailleur pensionné.

Les employeurs trouvent également leur compte à la mesure proposée. De plus, chacun peut trouver profit à réinsérer de la main-d'œuvre dans la production, ce qui favorise incontestablement la relance de l'économie.

Ten slotte verstevigt dit voorstel de positie van ons land op het vlak van de uitvoer.

Men zal opwerpen dat sommige werkgevers personeelsleden zouden kunnen ontslaan om ze nadien als werklozen opnieuw in dienst te nemen en aldus te ontsnappen aan de patronale bijdrage.

Door het uitwerken van controlemaatregelen kan dit bezwaar worden onderschept. Bovendien is de vaststelling van een bepaalde datum voor de inwerkingtreding van dit voorstel (bijvoorbeeld 1 april 1975) op zichzelf reeds een waarborg waardoor misbruiken zullen kunnen worden voorkomen.

Ten slotte zij nog aangestipt dat dit voorstel niet alleen geldt voor grote bedrijven, doch ook voor de kleine en middelgrote ondernemingen.

F. COLLA.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Uitzonderlijk en gedurende een door de Regering te bepalen termijn, valt de in het kader van de wetgeving op de Rijksmaatschappelijke zekerheid der werknemers verschuldigde patronale bijdrage, op verzoek van de werkgever, ten laste van de Staat, wanneer de werkgever het bewijs levert dat hij na 1 april 1975 een uitkeringsgerechtigde werkloze in dienst heeft genomen.

Art. 2.

De werkgevers die aanspraak kunnen maken op de in artikel 1 bedoelde maatregel, moeten, in de loop van de maand waarin deze wet in werking treedt het bewijs leveren geen werknemers te hebben afgedankt, behalve wanneer de werknemer zelf ontslag heeft genomen.

Art. 3.

Zolang de in artikel 1 bedoelde bijdrage ten laste valt van de Staat, is het de werkgever, die deze maatregel geniet, verboden werknemers af te danken met de bedoeling deze als werkloze opnieuw in dienst te nemen.

Art. 4.

Indien na de maand van inwerkingtreding van deze wet werklieden vrijwillig ontslag zouden nemen of afgedankt zouden worden, wordt het aantal eenheden, waarop deze uitzonderlijke conjuncturele maatregel van toepassing zou zijn, verminderd met het aantal hogervermelde eenheden.

Art. 5.

Deze wet treedt in werking op 1 april 1975.

11 maart 1975.

F. COLLA,
P. DE VLIES,
F. VERBERCKMOES,
J. BUCHMANN,
G. SPROCKEELS.

Enfin, la présente proposition renforcera la position exportatrice de notre pays.

On objectera que certains employeurs pourraient licencier du personnel pour le réengager ensuite et échapper ainsi à la cotisation patronale.

Il est possible de prévenir cette objection en élaborant des mesures de contrôle. En outre, la fixation d'une date déterminée (par exemple le 1er avril 1975) pour l'entrée en vigueur de la présente proposition constituera déjà en soi une garantie permettant d'éviter les abus.

Enfin, il y a lieu de souligner que la présente proposition ne concerne pas uniquement les grandes entreprises mais aussi les moyennes et petites.

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

A titre exceptionnel et pendant une période à fixer par le Gouvernement, la cotisation patronale due dans le cadre de la législation sur la sécurité sociale des travailleurs salariés sera prise en charge par l'Etat, à la demande de l'employeur, lorsque celui-ci apporte la preuve qu'il a engagé, après le 1er avril 1975, un chômeur bénéficiant des allocations de chômage.

Art. 2.

Les employeurs qui peuvent prétendre au bénéfice de la mesure visée à l'article 1 sont tenus, dans le courant du mois de l'entrée en vigueur de la présente loi, d'apporter la preuve qu'ils n'ont licencié aucun travailleur, sauf si le travailleur lui-même a démissionné.

Art. 3.

Aussi longtemps que la cotisation visée à l'article 1 est prise en charge par l'Etat, il est interdit à l'employeur qui bénéficie de cette mesure de licencier des travailleurs dans le but de les engager à nouveau lorsqu'ils seront en chômage.

Art. 4.

En cas de départ volontaire ou de licenciement après le mois de l'entrée en vigueur de la présente loi, le nombre d'unités auxquelles cette mesure conjoncturelle exceptionnelle s'applique sera réduit du nombre d'unités précitées.

Art. 5.

La présente loi entre en vigueur le 1er avril 1975.

11 mars 1975.